

۱۰

زنجیره وتاری (شیرک و شیرکی گوپرایه لی کردن)

الشِّرْكُ وَشِرْكُ الطَّاغُوتِ

انصار الطواغیت بالسلاح

سهرخه رانی تاغوتان به چهك

وتاری شیخ

تَقْبَلُ اللَّهُ
أَبُو عَلِيٍّ الْأَنْبَارِيُّ

وهرگیان و ناماده کردنی

پیگهی راسته پرت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وتاری

شيخ ئه بی عه لی ئه نباری - تقبه الله-

وتاری (دهیهم)

به ناو نیشانی

سهرخه رانی تاغوتان به چهك

وه رگپیرانی

پیگه ی راسته ری

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

خوايه حەقمان بە حەق پيشان بەدە و يارمەتییان بەدە لەسەر شوێنکەوتنی، وە باتلیشیان بە باتل پيشان بەدە و يارمەتییان بەدە لەسەر ئەوێ لێی دووربکەوینەو، خوايه ئەوهمان فێر بکە کە سوودمان پێدەگەيەنیت و سوودبەخشان بکە بەوێ فێرمان دەکەیت، پەرورەدگارا لەوانەمان بکەیت کە کار بە زانستەکیان دەکەن، خوايه زانستەکەمان بکە بە بەلگە و حوججە بۆمان ئەو پۆژەي بە دیدارت دەگەین و نەیکەیتە حوججە بەسەرمانەو ئەو چاکترینی بە بەزەییان، ئەو پەرورەدگارم سێنەم ئاسوودە و گۆشاد بکە و کاروبار و هەول و کۆششم بۆ ئاسان بکە و گریی زمانم بکەرەو و زمانم گۆیا و پاراو بکە تا لە گوشتارم تێبگەن، پەرورەدگارا کردەوێ کانم چاک بکە و تەنھا بۆ پەرەزەماندی تۆ بێت و هیچ بەشیکی تێدا نەبێت بۆ هیچ یەکیەک لە دروستکراوانت، لە پاشاندا:

تەواو بووین لە قسەکردن دەربارەي ئەو حکومەتانەي زانیان کە ناوی شەری بۆیان بریتییە لە حکومەتە تاغوتییەکان، ئەمپروش بە ئیزنی الله تعالی قسەمان دەربارەي سەرخەرانی تاغوتان دەبێت، وە سەرخەرانی تاغوتانیش -هەرورەك دەزانن- دابەش دەبن بۆ دوو بەش:

بەشیکیان سەریان دەخەن بە چەك -تاغوتان سەردەخەن بە چەك- کە هەردوو وەزارەتی بەرگری و ناوێخۆ دەچیتە ئێو ئەم بەشە بە هەموو پێکھاتەکانیانەو بەی جیاکردنەو و ئەوانەشی یارمەتییان دەدەن، وە بە هەمان شێو -پەنا بە الله- ئەوێ کە ناسراو بە صەحەوات ئەوانیش دەچنە ئێو ئەم بەشەو، وە ئەوێ ئیستاش کە ناسراو بە حەشدی شەعی، ئەوانە هەموویان پێیان دەوتریت: سەرخەرانی تاغوتان بە چەك، ئەمە چینی یەکەم.

چینی دووهم: سەرخەرانی تاغوتان بە زمان، کە وەزارەتی ڕاگەیانندن دەچیتە ئێو ئەم بەشە، هەر کەسێک شتێک بنوسیت یان بڵاوی بکاتەو، یان وێنەیک، هەر شتێک لەم بڵاوکراوانە لە هەر ھۆکارێک لە ھۆکارەکانی ڕاگەیانندن (بێنراو، خوینراو، بیستراو) بۆ جێگیرکردنی کۆلەکەکانی ئەم حکومەتە تاغوتییانە، ئەوانەش بە سەرخەری تاغوتان بە زمان لە قەلەم دەدرین، لەگەڵ ئەوانەدا هەندیک لە وتاریژەکانی مزگەوتەکانیش دەگریتەو ئەوانەي بانگەواز دەکەن بۆ جێگیرکردنی کۆلەکەکانی ئەو دەولەتە تاغوتییە کە ئەوانیش زۆرن لە هەموو ولاتانی موسلمانان هەن، کەوابوو وەزارەتی ڕاگەیانندن و هەندیک لە وتاریژەکان بە سەرخەری تاغوتان بە زمان لە قەلەم دەدرین.

به ويستی الله تعالى قسه مان دهست پیده کهین دهر باره ی سهرخه رانی تاغوتان به چهك، حه قیقه تی ئەوانه چییه و حوكمی شهرع چییه له باره یانه وه؟

بشتیوان به الله عز وجل ده لیم: ئایه تیک ههیه له په رتوکی الله تعالى ده فره مویت ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَفَقِّمُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾^(۱)، واته: ئەوانه ی ئیماندارن له پیناوی الله دا ده جهنگن (به لام) ئەوانه ی بی باوه رن له پیناوی تاغوت دا ده جهنگن، ده بجهنگن دژی یاوه رانی شهیتان (چونکه) به راستی پیلان و ته له که ی شهیتان پوچ و لاوازه.

ئەو بابەت و مه سه لانه ی ئەم ئایه ته پیرۆزه له خو ی گرتوو: یه که میان: ئەوهیه که الله عز وجل باسی دوو دهسته ده کات، وه باسی کاری ههر دهسته یه که لهم دوو دهسته یه ی کردوو، پاشان دوا ی ئەوه باسی مه به ست و ئامانج له کاری ههر یه که لهم دوو دهسته یه ی کردوو، پاشان باسی حوكمی ههر دهسته یه کی کردوو لهم ئایه ته دا، پاشان باسی په یوه ندی نیوان دهسته ی یه که م و دهسته ی دوو ده کات، دواتریش باسی سهره نجامی ههر دهسته یه که لهم دوو دهسته یه ی کردوو، ئەم قسانه هه مووی له چوارچیوه ی ناوه رۆکی ئەم ئایه ته پیرۆزه دا، درێژه و ورده کارییه که چییه ؟

وتمان الله تعالى باسی دوو دهسته ی کردوو لهم ئایه ته پیرۆزه: دهسته ی یه که م که به م شیوهیه له سه ره تای ئایه ته که الله عز وجل دهر باره یان ده فره مویت ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که وایه ئەمه بریتییه له دهسته ی یه که م، دهسته ی دوو ده م، فره مووی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ﴾ که وایه ئەمه ش بریتییه له دهسته ی دوو ده م.

بابه تی یه که م: له سه ره تادا له لای دهسته ی یه که م ده وه ستین، الله تعالى دهر باره ی ئەم دهسته یه فره مووی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لیره دا مه به ست چییه له ئیمان، وه چی شتیک ده چیته نیو بازنه ی ئیمان لهم ئایه ته دا، وه کی ده بیته یه کی که له هه لی ئەم ئایه ته؟ مه به ست له ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾: ئەو که سه ی له سه ر ریبازی ئەهلی سوننه و جه ماعه یه له بیرو باوه ر، وه مه به ست له مه ش ئەوهیه که موسلمان باوه ری وابیت ئیمان بریتییه له وته و کردار، جا بیرو باوه ری ئەهلی سوننه و جه ماعه ئەوهیه که ئیمان ته نها کورت نایبته وه به ته نها له وته به زمان و به راستدانان به دل، به لکو له پال ئەمانه ش به کردار، چونکه کردار له پیکهاته ی ئیمانه له لای ئەهلی سوننه و جه ماعه.

کاتیک ئەم قسه یه ده کهین مورچیته ده یخه نه دهر وه له پیکهاته ی ئەم ئایه ته چونکه ئەوان باوه ریان وایه

کردار له نێو پیکهاتهی ئیمان نیه، به لکو پێیان وایه کردار به په هایی له مهرجه کانی ته وایه تی ئیمانه (کمال الإیمان) ؛ واته ئینسان که به زمانی وتی "لا إله إلا الله" و له دلشیدا ئەمهی به پاستدانا دواى ئەوه گرنه نیه کردار ده کات یان نایکات، ئەگەر کرداری ئەنجامدا ئەوا ئیمانی ته وایه ده کات، وه ئەگەر کردار ئەنجام نه دات ئیمانی کهم ده کات به لام هیچ که سیک ده رناکه نه له دین به هوی وازهینان له کردار و کرده وه چونکه کردار له پیکهاتهی ئیمان نیه له لای مورچیه.

سه بارهت به خهواريجش پيچه وانهی ئەمهن، ههه که سیک ههه شتيك وازليينيت له کار و کرده وه کان جايه کسانه له و کردارانه بيت که که مالی موسته حهه یان که مالی واجبه یان له بنچينهی ئیمان بيت ئەوا دههه ده که نه له دین و ته کفیری ده که نه، به لام ئەهلی سوننه نه له وانن و نه له مانهش، ئیمان له لایان وتهیه، له مه ته وایه وین، به لام کاتیک دینه سهه کردار ئەوا کردار دابهه ده که نه بو سى بههه: ههه ندیک کردار و کرده وه ههیه له ئیماندا خوشويستراوه (المستحب) یان ته واکهههه خوشويستراوه (کمال المستحب) - کرداره خوشويستراوه کان له که مالی ئیمان- وه ههروههه کرداره واجبه کان، ئەگەر ئەنجامت دا به هه مان شیوه ده چته نێو که مالی ئیمان، واته ئیمان زیاد ده کات و ئیمان ته وایه ده کات، چینی سییهه ههیه له کرداره کان ده چته نێو بنچينهی ئیمان به جوړیک ئەگەر شتيك وازليينيت له بنچينهی ئیمان ئینسان دههه ده چیت له دین، وه ئەگەر شتيکی کرد که له بنچينهی ئیمان نه بیت به هه مان شیوه له دین دههه ده چیت، که وایه ئیمان بریتیه له وته و کردار، جايه ره موودهی الله عز وجل (الَّذِينَ آمَنُوا) مه بهستی ئەوانهیه (واته ئەهلی سوننه)، الله عز وجل باسی کرداری ئەم دهستهیهه کردوه، ته بههه له گهه له مهههه ناییت شیرکی پارانه وهه هه بیت، جايه هه که سیک شیرکی پارانه وهه هه بیت له پیکهاتهی ئەم ئایه ته نیه (الَّذِينَ آمَنُوا) ههروههه ئەوهی شیرکی گوپراهه لی کردنی هه بیت به هه مان شیوه ئەمههه له پیکهاتهی ئایه ته که نیه.

[یه کیک له قوتایه کانی پرساری لی ده کات: شیخی به پزیمان واته خه واریج له چوارچیهی ئەم ئایه ته نین؟]

شیخیش وه لام ده داته وه: نه خیر، خه واریج ته نههه سى له زانایان ته کفیریان کردوون، موسلمانان کوکن له سهه ره وههه خه واریج موسلمانن به لام سته مکار و زۆردارن، عهلی کوپی ئەبی تالیب ته کفیری نه کردن، ته نههه (ابن العربي) و دوو له زانایانی تر ته کفیریان کردوون، به لام زانایانی تر کوپان له سهه ره وههه خه واریج موسلمانن، به لی، ههه بویههه کاتیک جهه نگیان له گههه کردن له سهه ره وههه بوون که جهه نگی سته مکار و زۆرداره کان ده که نههه جهه نگی مورته دان.

كهوايه (الَّذِينَ آمَنُوا) زانیتان مه بهست لئی چیه و کئ ده چیتته نیو فهرموده ی الله عز وجل (الَّذِينَ آمَنُوا) نه و كه سه ی ده لیت ئیمان وته و کرداره، وه هیچ شتیکی تیدا نیه له شیرکی پارانه وه و هیچ شتیکی تیدا نیه له شیرکی گوپراهه لی کردن یان خوشیستن یان ویست و مه بهست، نه مه بابته تی یه كه م.

بابه تی دووهم: کاری نه مه دهسته یه له ئیمانداران نه وه یه كه نه وان جهنگاوه رن (الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ) نه گهر كه سیك له ئیمانداران بیت به پیی نه وه وه سفه ی باسم کرد -وته و کردار و هیچ شیرکیکی نه بیت- به لام نه جهنگیت، نه مه ناچیتته نیو چوارچیوه ی نه مه ئایه ته، وه تو ده زانیت كه ئینسان خوی دابنیت له بهرده م په رتوکی الله عز وجل، کاتیک ده یخوینیتته وه له خوت بیرسه من له کویم له م ئایه ته و نه مه ئایه ته ش له کویمه سه باره ت به من، الله عز وجل کاتیک ده فهرمویت (الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ) بویه نه وه ی جهنگاوه ر نه بیت نه وه له چوارچیوه ی نه هلی نه مه ئایه ته نیه، وه لیرده ا جهنگردنیش الله عز وجل ئامانج له جهنگردنه که یانی پروون کردوته وه، كه و ابو نه وان ئیماندارن سیفه تیان نه وه یه ده جهنگن به لام ئامانج له جهنگه که یان نه وه یه ده جهنگن له پیناو الله، هیچ مه بهست و ئامانجکیان نیه له جهنگردن ته نها نه وه ی له پیناو الله یه چونكه الله عز وجل باسی نه مه ئامانجه ی کردوه له م ئایه ته دا، مانای (يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) چیه؟ فهرموده یه كه كه نه بی موسای نه شعهری (عليه السلام) گپراهه تیه وه وه كه له لای ئیامی بوخاری -رحمه الله- هاتوه، ده لیت: "پیاویك هات بو لای رسول الله (ﷺ) گوتی: پیاویك ده جهنگیت بو غه نیمه ت و ده سكه وت، پیاویك ده جهنگیت بو نه وه ی باس بكریت، پیاویك ده جهنگیت بو نه وه ی شوینه كه ی خوی ببینیت، جا کامیان له پیناو الله یه؟ پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: ههر كه سیك بجهنگیت بو نه وه ی وشه و دینی الله بهرز بیت نه وه یان له پیناو الله یه" پیاویه تیکی تر هیه له لای ئیامی موسلیم و پیاویه تیکی تریش له لای ئیامی بوخاری ده لیت (ئازایه تی، ده مارگیری، و هاوشیوه ی نه مانه)، كه و ابو ئامانج له جهنگردنه كه له لای نه مه دهسته ئیمانداره بریتیه له وه ی نه وان ده جهنگن بو نه وه ی دینی الله بهرز و بلند بیت (الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) نه مه دهسته یه، ههر كه سیكیش نه جهنگیت ناچیتته نیو نه مه دهسته یه، کاتیک باسی كومه لی پزگاربوو (الفرقة الناجية) و كومه لی سهركه وتوو (الفرقة المنصورة) و هاوشیوه ی نه مانه ده كه ی، هه موویان بانگه شه ی نه وه ده كات كه له كومه لی پزگاربووه، ته نانه ت حیزبی عیراقی بانگه شه ی نه وه ده كات كه له كومه لی پزگاربووه، مورچییه بانگه شه ی نه وه ده كات له كومه لی پزگاربووه، چونكه هه ندیک ئایه تیان وه رگرتوو و هه ندیک فهرموده یان وه رگرتوو به لام جیاكه ره وه له نیوان كومه لی پزگاربوو و نه وان ده دا: جهنگردنه، به لگه ی نه مه ش هه روه كه له لای ئیامی موسلیم -رحمه الله- هاتوه ده لیت: رسول الله (ﷺ) فهرمویه تی: "لا

تزال طائفة من أمتي يقاتلون على الحق ظاهرين إلى يوم القيامة" واته: بەردەوام کۆمەلئیک لە ئوممەتە کەم دەجەنگن لەسەر حەق ئاشکرا و دیارن تاووەکو پۆژی قیامت. کەواتە مەبەست لەم کۆمەلەیه کە دەمیئیت تاووەکو هەلسانی قیامت ئەو کۆمەلەیهیه کە سیفەتی بنەرەتی ئەوێه جەنگاوەرە، لە غەیری صەحیحی موسلیم باسی جەنگکردن نەکراوە تەنھا لە لای ئیمامی موسلیم نەبیّت، سەبارەت بەم کۆمەلەیه لە غەیری صەحیحی موسلیم بەم شیوەیه هاتوو (لا تزال طائفة من أمتي) بەلام پیغەمبەر (ﷺ) باسی جەنگکردنی نەکردوو، فەرموودەیهکی تر هەیه بە هەمان شیوە لە صەحیحی موسلیم هاتوو پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرمویت: "لا تزال عصابة من أمتي يقاتلون على أمر الله قاهرين لعدوهم لا يضرهم من خالفهم حتى تأتيهم الساعة وهم على ذلك"، واتە: بەردەوام کۆمەلئیک لە ئوممەتە کەم لەسەر فەرمانی الله دەجەنگن دوژمنیان دەبەزێن و نەیارانیان ناتوانن زیانیان لئێدەن تاووەکو قیامت دێت و ئەوان هەر لەسەر ئەو بارە دەبن. کەوایه لێرەو تێدەگەم کە ئەم کۆمەلەیه دەمیئیت تاووەکو هەلسانی قیامت، وە دەجەنگیت جا خەلک سەریان بخەن یان پشتیان تێبکەن ئەمە گرنگ نیە بەلایانەو، وە هەمیشە دەیانبینی ئاشکرا و دیارن لەسەر حەق، ئەوان لەگەڵ حەقن و بە هەمان شیوە دەبینی حەق لەگەڵ ئەوانە، کەواتە ئەم دەستە یە کەمە کە الله عز وجل باسی کردوو لەم ئایەتە ئەمە سیفەتەکانیان بوو.

وە ئاماژە دەکەم بۆ باسیکی گرنگ پەیوەستە بە ئایەتە کە: ئەویش بریتییه لەوێ کە الله عز وجل شایەدی دا بۆ ئەوانە بە ئیمان، فەرمووی (الَّذِينَ آمَنُوا) بۆیه هەر کەسێک چەك هەلبگریت و بجەنگیت بۆ ئەوێ دین و شەریعەتی الله بەرز بێت بە پێی ئەم ئایەتە، الله عز وجل شایەدی بۆ دەدات بە ئیمان چونکە هیچ کەسێک ناجەنگیت لە پێناو بەرزکردنەوێ دین و شەریعەتی الله تەنھا ئەو کەسە نەبیّت کە هەلۆهشیئەرەوێهەکانی تیا دا نیە و مەرجهەکانی لا إله إلا الله سی بەجێهێناو، بەلام هەر کەسێک هەلۆهشیئەرەوێهە کە لە هەلۆهشیئەرەوێهەکانی تیا دا بێت ناکریت بجەنگیت بۆ ئەوێ دینی الله عز وجل سەربخات و هەتا دین و بەرنامە یی الله بەرز بێت، دەشیئ سۆفییه کان ماوێهە کە چەك هەلبگرن، ئەوانە ناجەنگن لە پێناو الله بە بەلگە یی ئەوێ ئەگەر الله عز وجل دەسەلاتداریان بکات -خوانە خواستە- لە ناوچەیه کە لە ناوچەکان دەبینی کە مەزارگەکان زۆر دەبن لەو خاکە، وە شیرکەکان بلاق دەبنەو، وە پەیمانگا و قوتابخانە دەکەنەو بۆ ئەوێ خەلک فیری شیرکەکان بکەن، کەوایه ئەوان ناجەنگن لە پێناو الله بۆ ئەوێ دینی الله بەرز و بلند بێت، هەر وەها حیزبی عێراقی ئەگەر بیر لەمە بکەنەو یان ئیخوانی میسەر ئەگەر بیر یی بکەنەو لە پۆژیک لە پۆژەکان چەك هەلبگرن ئەوا هەلیناگرن بۆ ئەوێ دین و

شهریعتی الله بهرز بیت، وه دیمهن و پرووداوه کانیش ئاشکرایه له بهرچاوت له میصر، که چوار ههزار پیایان لی کوژرا له یهك پوژ له چاوتر و کاندنی کدا به لام له پیناو دیموکرسی و له پیناو گه پانه وهی شهرعیته - وه لیږدها مه بهستیان له شهرعیته - نه وهیه که مورسی به ریگهیه کی دیموکرسی هه لیز یردراوه و شهرعیشه، جا له سهریانه مورسی بگه پیننه وه بو حوکم چونکه نه مه ریگای شهرعییه له حوکمدا، که وایه نه گهر چه کیش هه لیز گرن له نه هلی نه یه ته نین چونکه ناجه ننگن له پیناو الله هه تا دین و حوکمی الله بهرز بیت، سه بارهت به هوکاری ئامازه پیکردنم بو نه م فیرقه و کومه لانه زوربه ی جار ده مه ویت ته نها لیک جیا بکه یته وه تو له کوئی نه وانه دای، که و ابو نه مه ده سته ی یه که م.

دینه سهر ده سته ی دووه م، الله تعالی له باره یان ده فهرمویت (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ) که وایه به هه مان شیوه ده سته ی دووه میسه ده سته یه کی جه نگاوه ره - واته هه لگری چه که یان پشتیوانی هه لگرانی چه که - (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ) به لام الله عز وجل باسی ئامانج له جه ننگردنه که یانی کردووه جا فهرمووی (يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّغُوتِ) دوینی زانیان نه م حکومه ته مورته دانه که حوکم ده کهن به غه یری نه وهی الله دایبه زاندووه حکومه تی تاغوتیین، دوو موسلمان نا کوکیان نیه له مه دا به به لگه ی فهرمووده ی الله عز وجل ﴿يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾^(۱) وه به به لگه ی تیگه یشتنی زانیانی نه هلی سوننه و جه ماعه وهك ئیین قه یم - رحمه الله - له (إعلام الموقعين) کاتیک وتی: "وه تاغوتی هه موو گه لیک نه وهیه که حوکم ده بنه وه بو لای جگه له الله و پیغه مبه ره که ی"، وه به به لگه ی تیگه یشتنی مواهید - رحمه الله - کاتیک وتی: "تاغوت شه یتانیکه له شیوه ی ئینسان، حوکم ده بنه وه بو لای..."، وه هه روه ها ته فسیری ئیام مالیک هه روهك قور توبی - رحمه الله - نه قلی کردووه، جا نه مه زانیانی نه هلی سوننه نه و که سه ی حوکم به غه یری نه وه ده کات که الله دایبه زاندووه خستویانه ته ژیر ناوی تاغوت، نه مه جیا وازیمان لی نیه، جا نه گهر بیینه لای ئایه ته که الله عز وجل ده فهرمویت (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّغُوتِ) واته له پیناو نه و حکومه تانه بو جیگیر کردنی کۆله که کانی له ولاتدا و بو نه وهی بهرنامه و دینی تاغوت بهرز بیت، چۆن تیبگه م له جه ننگردن له پیناو تاغوت؟ (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّغُوتِ) لیږدها مانای له پیناو تاغوت چییه؟ له پیناو الله نه مه یان تیگه یشتنم، هه ر که سیک بجه نگیته بو نه وهی دین و بهرنامه ی الله بهرز بیت نه وه له پیناو الله یه، له ریگه ی فهرمووده ی رسول الله (ﷺ) تیده گه م که واتای جه ننگردن له پیناو تاغوت چییه، به م شیوهیه ده بیت "هه ر که سیک بجه نگیته بو

ئهوهی دین و بهرنامهی الله بهرز بیت ئهوه له پیناو الله یه" کهواته: ههر کهسیك بجهنگیت بۆ ئهوهی دین و بهرنامهی تاغوت بهرز بیت ئهوه له پیناو تاغوته، وه بهدلیاییهوه مه بهست له پیناو تاغوت و وشه ی تاغوت ئهم لیدوانانه نین که له کهناله ئاسمانیه کان دهیدهن بهلکو مه بهست له وشه ی تاغوت: قانون و دهستوره، چونکه تاغوت کهسیکه دهپروات و نامینیت بهلام دهستور و قانون دهمین، وه وهزارهتی بهرگری و ناوه خو ههرچه ند لیان بکوژریت ئهوا ئه و دوو وهزارهته ههر دهمین، وه ئەندامانی ئه و دوو وهزارهته ههمیشه دهجنگن بۆ ئهوهی دین و بهرنامهی تاغوت بهرز بیت، کهوايه بهدلیاییهوه ئهوان دهجنگن بۆ بهرزکردنهوهی دهستور و بهرزکردنهوهی قانون ههتا حوکمی بهندهکان و ولات بهم قانونانه و بهم دهستورانه بکریت.

باشه، الله تعالى له وهسفی ئهوانه فهرمووی (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ) باسی حوکمه کهی کردووه پیش کار و پیش کردهوه که، بۆچی الله عز وجل نهیفرموو: والذين يقاتلون في سبيل الطاغوت كفار، وه ئهوانه ی دهجنگن له پیناو تاغوت کافرن؟ بۆچی فهرمووی (وَالَّذِينَ كَفَرُوا) بۆچی حوکمه کهی پیش کاره که خستوو؟ چونکه قورئان به زمانی عه ره ب دابه زیوه و عه ره بیش ههمیشه ئه گهر بیان هوی گرنگی بدهن به شتیک پیشیده خهن بۆ سهرهتا، ئه مه شپوازه کانی عه ره به له گه یاندنی چه مکه کان ئه گهر بلیم -بۆ نموونه- ذهب أحمد إلى السوق، کهسی عه ره بی تیده گات که من گرینگیدانه کهم داوه به (الذهب - پویشتنه که) چونکه باسی (الذهب) -م کرد له سهره تادا، به لام ئه گهر بلیم: إلى السوق ذهب أحمد ئه مه مانای ئه وه یه من گرینگیم داوه به (السوق - بازاره که) چونکه باسم کرد له سهره تادا، به لام ئه گهر بلیم: أحمد ذهب إلى السوق، ئهوا گرینگیه کهم داوه به أحمد، کهوايه له زمانی عه ره بی بهم شپوه یه باسی گرینگتر پاشان گرینگ ده کهن، وه په پتوکی پهروه دگارمان به زمانی عه ره ب دابه زیوه و گرینگترین شتیش له م ئایه ته که په یوه سته به سهرخه رانی تاغوتان بریتیه له حوکمه که یان، ههر بویه ش الله عز وجل حوکمه کهی پیشی کاره که خستوو له لایه نی ئاگادار کردنه وه و له لایه نی وریا کردنه وه و له لایه نی سهرزه نشت کردنه وه و له لایه نی ریگری کردنه وه (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ) بویه کاتیک زانیتان که ههر کهسیك بجهنگیت بۆ ئهوهی دین و بهرنامهی تاغوت بهرز و بلند بیت -قانون و دهستور- ئهوا الله عز وجل حوکمی داوه له سهری به کوفر، واته ئه م ته کفر کردنه له ئینسانه وه نیه، ئه مه ته کفریکی خوایه له ریگه ی وه حی له په پتوکی الله عز وجل، جا کاتیک ده لیم وهزارهتی بهرگری و ناوه خو و هشد و صه حوه مورته دن، من حوکم نه داوه بهلکو حوکمیک نه قل ده کهم که الله عز وجل داویه تی له سهرووی ههوت ئاسمانه وه، وه نا کریت قسه بوتریت به و که سه ی نه قلی ده کات، باشه، ئه گهر

زانيمان كه ئەوانه كافرن -وهك گونجاندنيك بۆ مورجيه پيسه كان- ئايا ئەمه كوفرى گه وري ده رچوينه ره له دين، يان كوفرى بچوو كه و (كفر دون كفر) ههروهك ئەو خۆشه ويستانه ي تاغوتان ده ستيان پيوه گرتوو؟

ئەم كوفره ي باسكراوه ليرەدا كوفرى گه وري له دين ده رچوينه ره، وه به لگهش له سهر ئەمه: يه كه م: الله عز وجل ده رباره ي ئەو دهسته يه فهرمووي ده جه نكيك له پيناوي تاغوت، وه ماناي جه نگان له پيناو تاغوت زاني، واته ئەو چه كي هه لگرتوو بۆ ئەوه ي به نده كان و ولات به قانون و ده ستور حوكمي پيكرت، ئەمه هيچ كه سيك ناكوكي لي نيه و ئەمهش عيلله ت و هو كاريكي كوفريه چونكه پياو ئەگه ر چه كي هه لگرت، جياوازي چيه له نيوان ئەو موشريكه ي له سهرده مي رسول الله (ﷺ) ده جه نگا هه تا حوكم بكرت به حوكمه جاهيليه كان له گه ل وه زاره تي به رگري و سه حوه و هه شدي ئەمرو؟ هيچ جياوازيه ك نيه له نيوانيان، ئەوان ده جه نگان بۆ ئەوه ي حوكم بكه ن به حوكمه جاهيليه كان، ئەوانهش ده جه نگان هه تا حوكمي به نده كان بكرت -موسلمانان به تايه ت- بۆ ئەوه ي حوكميان بكرت به حوكمه جاهيليه كان بۆيه ئەمه عيلله تيكي كوفريه، ئەوه ي ده جه نكيك له پيناو تاغوت -كه زانيمان ماناي تاغوت چيه- كه س ناكوك نيه جگه له مورجيه يه كي پيس يان ئيخوانيكي پيس له وه ي كه ئەوانه هه لگه راون ته وه له ديني الله عز وجل، ئەمه عيلله ت و هو كاري كوفري يه كه م بوو.

عيلله ت و هو كاري كوفري دووهم له ئاماژه پيكردي ده ق تيده گه ين، وه ئاماژه ي ده قيش ههروهك زاناياني ئوسول پيناسه يان كردوو: "دلالة اللفظ على لازم غير مقصود من اللفظ، لا يتوقف عليه صدق الكلام ولا صحته" واته: به لگه ي ده ربرين و قسه له سهر لازميك كه مه به ست نيه له قسه كه دا، راستي و دروستي قسه كه ناوه ستيت له سهر ي. ماناي ئەم قسه يه چيه؟ فهرمووده ي الله تعالى ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾^(١) واته: دا يكان (ته لا قدر او بن يان نا) دوو سالي ته واو با شير به منداله كانيان بده ن. ئايه ته كه ئاشكرا و پروونه، له ئايه تيكي تردا ﴿وَحَمْلُهُمْ وَفَصْلُهُمْ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾^(٢)، واته: سك پرپوون و له شير برينه وه ي سي دانه مانگي خاياندوون. له ماوه ي كو كرده وه ي ئەم دوو ئايه ته، ئاماژه ي ده ق بيت ده ليت كه ئەگه ر مندال له شهش مانگي له دا يك بوو ئەوا له دا يك بوونه كه ي به شه رعي هه ژمار ده كريت، به مندالي زينا هه ژمار ناكريت له هيچ بار يك له باره كان، بۆچي؟ چونكه ﴿وَحَمْلُهُمْ وَفَصْلُهُمْ ثَلَاثُونَ

(١) البقرة: ٢٣٣

(٢) الأحقاف: ١٥

شَهْرًا) (وَأُولَٰئِكَ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ) سی کهم بیست و چوار (۳۰ - ۲۴) = شهش مانگ، بویه
 نه گهر مندال به شهش مانگ له دایک بوو ئەم مندال به شیوهیه کی شهرعی له دایک بووه باوکه کهش
 ناتوانیت حاشا له دانه پالی ئەم مندال بکات، ئەو قسه یه ی کردم نه له ئایه تی یه کهم هه یه نه له ئایه تی
 دووهم، کهوایه له کوپوه هیئامان، ئیین عه باس له کوپوه ئەم حوکمه ی هیئا؟ زانایان ده لئین ئەمه له
 ئامازه پیکردنی ده قه "دلالة اللفظ على لازم غير مقصود من اللفظ، لا يتوقف عليه صدق الكلام ولا
 صحته" واته ئە گهر ئەم قسه یه شهم نه کردایه ئایه ته که ههر له سهر مانا که ی خوی ده مینیتته وه و ئایه تی
 دووهمیش به هه مان شیوه له سهر مانا که ی خوی ده مینیتته وه، ئامازه پیکردنی ده ق له م ئایه ته دا له کوپیه
 (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ) به پیویست بوونه وه تیده گه ی که ئەوانه ده جهنگن له گه ل دهسته ی
 یه کهم که الله ده رباره یان فهرمووی (الَّذِينَ آمَنُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ناکریت و تییگه ین که یه کیکیان
 ئەوی تر ده کوژیت (واته دهسته ی دووهم - کافران - هه ندیکیان هه ندیکی تریان بکوژن) وه ناکریت و
 تییگه ین که ئەوان ده جهنگن له گه ل که ساتیک به هه مان شیوه ده یانه ویت تاغوت حوکم بکات و
 ده یانه ویت دین و به رنامه ی تاغوت به رز بیت، به لکو ده جهنگن له گه ل ئەوانه ی ده یانه ویت دین و
 به رنامه ی الله به رز بیت، که و ابو ئامازه پیکردنی ده ق پیمان ده لیت که ئەم دهسته یه ی الله عز وجل
 حوکمی به سهردا به کافربوون به دلنیا ییه وه ده جهنگن له گه ل دهسته ی یه کهم که ده جهنگیت له پیناو الله،
 ئەمهش ده چیتته نیو بابه تی هه لال کردنی خوینی هه رام چونکه ئەوانه الله عز وجل شایه دی بو دان به
 ئیمان، وه کاره که یانی پروون کرده وه به وه ی ئەوان ده جهنگن، وه ئامانج له جهنگ کردنه که یانی پروون
 کرده وه بو ئەوه ی دین و حوکمی الله به رز بیت، کهوایه ئەو خوینانه هه رام کراون، به لگه ی ئەمهش
 فهرمووده یه ک که ئەبو هوریره (رضی الله عنه) گپراویه تییه وه ههروه ک له لای ئیامی موسلیم - رحمه الله - هاتووه،
 پیغه مبه ر (رضی الله عنه) ده فهرمویت: "کل المسلم على المسلم حرام دمه وماله وعرضه" واته: هه موو موسلمانیک له
 موسلمان خوین و سامانی و ناموسی لئی هه رامه. ئەوانه موسلمانن به شایه دی الله، ئیماندارن و
 ده جهنگن له پیناو الله، خوینیان هه رامه جا ئەو که سه ی کوشتنی ئەوانه هه لال بکات ئەوا ئەوه ی
 هه لال کرده وه که الله عز وجل هه رامی کرده وه، وه تو ده زانیت پيساکه له لای ئیامی ته حاوی - رحمه
 الله - ده لیت: "هیچ یه کیک له موسلمانان ته کفیر ناکه ین به هو ی گونا هیکه وه مادام به هه لالی نه زانیت"
 رشتنی خوین ئەمه گونا هیکه ده شیت ئینسانیک ئینسانیکی تر بکوژیت ئەمه له تاوان و سه ریچییه کان
 هه ژمار ده کریت - له گه وره کانه -، به لام ئە گهر وتی: خوینی ئەم موسلمانن هه لاله ئەمه له دین
 ده رده چیت، ههروه ها ئەو فهرمووده یه ی (أبو بكرة (رضی الله عنه)) گپراویه تییه وه که له لای ئیامی بوخاری

هاتوو له وتاری چه جی مائتاوایی (حجة الوداع) پیغمه مبر (ﷺ) فهرمووی (إن دمائکم وأموالکم وأعراضکم بینکم حرام کحرمة یومکم هذا فی شهرکم هذا فی بلدکم هذا) واته: بهراستی خویتان و مال و سامانتان و ناموستان چه پامه له نیوانتان وهك چه پامی ئەم پۆژه تان له م مانگه تان له م شاره تان. ئەم خوینانه چه پام کراون، جا ههر که سیک ئەم خوینانه چه لال بکات ئەوا له دین دهرده چیت، وه ئەوانه خوینی ئەو که سانه یان چه لال کردوو که الله عز وجل شایه دی بو داون به ئیمان و چه کیان هه لگرتوو بو ئەوهی دین و حوکمی الله بهرز بیت، ئەمه عیله تی کوفریی دووهمه که له ئاماژهی دهق لئی تیده گهین.

عیللهت و هوکاری کوفریی سییه می ئەوانه: الله عز وجل له باره یانه وه ده فهرمویت (فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ) که وایه عیله تی کوفریی سییه م ئەوهیه که وه زاره تی بهرگری و ناوه خو و صهحه وات و حهشد ئەوانه دۆست و یاوه رانی شهیتان، په یوهندی شهیتان چیه بهم بابه ته، بوچی الله عز وجل نه یفه رموو بجهنگن دژی دۆست و یاوه رانی تاغوت له کاتی که دهقه که دهر باره ی تاغوتانه؟ والذین کفروا یقاتلون فی سبیل الطاغوت فقاتلوا أولیاء الطواغیت، بوچی الله عز وجل وای نه فهرموو؟ په یوهندی شهیتان چیه بهم بابه ته وه؟ الله عز وجل دهیه ویت بو ئەوانه ی حوکمی به سهردان به کافریون، عیله تی سییه م بچه سیینیت: که ئەوانه له دۆستانی شهیتان، چون دهیسه لنینیت ئەوانه له دۆستانی شهیتان؟

یه که م: له بیرته کاتیک وتمان ئەم قانون و دهستورانه وه حییه له شهیتانه وه؟ ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُؤُوسِ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُكُمْ﴾^(۱) که وابوو ئەم قانونه و ئەم دهستوره وه حییه له شهیتانه وه، وه زاره تی بهرگری و ناوه خو و صهحه وات و حهشد ده جهنگن بو حوکم پیکردنی ئەم قانونانه و ئەم دهستورانه که له وه حی شهیتانه وهیه، که وایه ئایا ئەوانه له دۆست و یاوه رانی شهیتان نین؟ به دلنیا ییه وه به لئ؛ چونکه مانای (الولي) لیره دا: خو شه ویست سهرخه ر هاوپه یان ه، وه ئەوانه ش شهیتانیان خو شه ویت و شهیتانیش ئەوانی خو شه ویت ههر بویه ش ده جهنگن بو بهرگری کردن له قانون و دهستوریک که شهیتان به وه حی ده نیتریت بو دۆسته کانی، که وابوو ئەوانه ی ده جهنگن له پیناوی تاغوت دۆست و یاوه ری شهیتان، ئەمه به لگه ی یه که م.

سه بارهت به به لگه ی تر: ههر که سیک سهر پیچی شتیک له شهرعی الله عز وجل بکات ئەوا گوپرایه لی شهیتانی کردوو، جا له بابه ته گه وره کان بیت یان بچوو که کان، ههر سهر پیچی کردنیکی شهرعی الله عز وجل گوپرایه لی کردنی شهیتانه، به لگه ی ئەمه: فهرمووده ی الله عز وجل ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ واته: به پرستی الله فرمان ده دات به دادپهروه ری و چاکه کاری و یارمه تیدان و به خشندهیی به خزم و نزیکه کان و پیگری ده کات له هه موو کاریکی دزیو و خراپه و سته م و له سنوور ده رچوون، ناموژگاریتان ده کات بو ئه وهی یاداوهری وه ربگرن و تییفکرن. الله عز وجل پیگری ده کات له کاره دزیو و خراپه کان، له لایه کی تره وه ههروهك ئایه ته که له سوږه تی (البقرة) هاتووہ ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ ﴿٩١﴾ که وایه الله عز وجل پیگری و نه هی ده کات، شهیتان فرمان ده کات، هه ر بویه کاتیک سهیری نموونه یه که ده که ی له پیگری کردن و فرمان پیگردن: الله تعالی ده فهرمویت ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ ﴿٩٢﴾، واته: هه رگیز نه که ن نزیک ی زینا بکه ونه وه، چونکه ئه وه به پرستی گونا هو تاوان و هه له و پیچکه یه کی زور ناقولا و خراپه. که وایه فاحیشه، الله عز وجل پیگری لی ده کات، زینا فاحیشه یه بویه الله عز وجل پیگری له فاحیشه ده کات - له زینا - شهیتانیش فرمان ده کات به زینا کردن چونکه زینا له فاحیشه یه، که وایه هه موو سه ریچی کردنیکی فرمانی الله عز وجل یا خود شهرعی الله تعالی ئه و ا گوپرایه لی کردنی شهیتانه ئه مه به لگه ی دووهم.

وه به لگه ی تر، ئه وه ی هاتووہ له سوږه تی (الأنعام) له باره ی پیغه مبه ر ئیبراهیم درود و سه لام له سه ر پیغه مبه ری ئیمه و ئه ویش بیت، ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ أَرَّاتَخِذُ أَصْنَاءَ إِلَٰهَةٍ إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ﴿٩٣﴾ واته: ئه و کاته وه بیرینه که ئیبراهیم به ئازهری باوکی وت: ئایا راسته چند بتیک بکه یته خوا؟! به پرستی من ده بینم توش و قه ومه که شت له ناو گومراییه کی ئاشکرادان. ئه مه له سوږه تی (الأنعام)، وه له سوږه تی (الشعراء) ﴿وَأَنزَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ﴾ ﴿٩٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَاءَ مَا فَنَظَلُّ لَهَا عَافِيْنَ ﴿٩٦﴾ واته: ههروه ها به سه رها ت و هه والی ئیبراهیم بو ئه و خه لکه باس بکه * کاتیک به باوکی و به قه ومه که ی وت: باشه، ئه وه ئیوه چی ده په رستن؟! وتیان (ئاشکرایه) ئیمه کومه لیک بت ده په رستین و به رده وام ده ور و خولیان ده دین. که وایه له پیگه ی ئایه ته که ی (الأنعام) و ئایه ته که ی (الشعراء) بوم چه سپا که باوکی پیغه مبه ر ئیبراهیم بتی ده په رست، ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ أَرَّاتَخِذُ أَصْنَاءَ إِلَٰهَةٍ إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وه ئه مه ش بزانه که رافیضه دان نائین به وه ی باوکی پیغه مبه ر ئیبراهیم ئازهره - که میك له بابته که ده رده چین - چونکه مادام ئه مه مان باس کرد ئه وه ش باس

(١) النحل: ٩٠

(٢) الإسراء: ٣٢

ده كهین به هه مان شیوه، رافیضه قبول ناكه ن كه بلیی دهر باره ی باوکی پیغه مبه ر ئیبراهیم ئازهر بلیی ئەمه باوکیه تی، ده لاین: ئەمه مامی ئەوه، ئەی که وایه کی باوکیه تی؟ ده لاین: باوکی تارح ه، ئایا ده زانی تارح ناوی باوکی پیغه مبه ر ئیبراهیمه له تهورات؟ له کاتیکدا له قورئان ئازهره، جا ئەمه نالین به هوی خوشیستنی ئیبراهیم (ع) یان باوکی یان مامی، به لکو له بهر ئەوه یه ئەگەر ئەوه قبول بکه ن که باوکی ئیبراهیم ده چینه نیو ئاگر ئەوا مانای وایه ئەبی تالیب یش ده چینه نیو ئاگر، به لام ئەگەر مامی بیت، نه خیر، بابه ته که جیاواز ده بیت، چه په لن، که و ابو ههر که سیک سهر پیچی شتیک له حوکمه کانی الله عز وجل بکات ئەوا گوپرایه لی شهیتانی کردوو ههروهك له سوپه تی (الأنعام) باسی ئایه ته که م کرد (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرًا أَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً) که وایه به دنیا یه وه باوکی ئیبراهیم بتی ده په رست، له کاتیکدا له سوپه تی (مریم) به م شیوه یه ﴿يَتَأْتِيَ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ ، واته: ئەی باوکم شهیتان مه په رسته، چونکه به راستی شهیتان یاخی یه له خوی به خشنده و سهر که شی کردوو.

من دهمه ویت بزنام که ئایا بت ده په رستیت یان شهیتان ده په رستیت؟ ئەوه ی تر ده قیکه له لایه ن الله تعالی ه وه له م ئایه ته دا، وه ئەمه ش ده قیکه له په رتوکی پهروه رداگاران له م ئایه ته دا، لا تعبد الشیطان، اتخذ أصناما آلهة، که وایه به پیویست بوونه وه تیده گم که به ندایه تی کردن بو بت به ندایه تیکی راسته وخو بوو، به لام به ندایه تی کردنی ئەو بو شهیتان به ندایه تیکی ناراسته وخو بوو چونکه ئەم به ته ش ته نها به رازنده وه ی له لایه ن شهیتانه وه هه یه و ده په رستیت، (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَتَلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ) که وایه وه زاره تی به رگری و ناوه خو و صه حوه و هشد ئەمانه هه موویان دوست و یاوه رانی شهیتانن ئەمه سی عیله ت و هوکار بوو له م ئایه ته دا له باره ی ئەوه ی کوفری ئەوانه کوفری گه وره یه ده رچوینه ره له دین.

ئایه ته که ته واو ده کهین، په یوه ندی چیه له نیوان دهسته ی یه که م - الَّذِينَ آمَنُوا - و دهسته ی دووه م - وَالَّذِينَ كَفَرُوا - ؟، په یوه ندیه که په یوه ندی جه نگرده، وه فرمانگرده که ش به جه نگرده ن له لایه ن الله ه وه - عز وجل - ده رچوو، فرمانگرده که به جه نگ له لایه ن ئینسانه وه نیه، ئەمه فرمانیکه له لایه ن الله تعالی ه وه ههر ئەوه که فهرمویه تی (الَّذِينَ آمَنُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَتَلُوا) ئەم فرمانه ئاراسته ی کی کراوه؟ بو دهسته ی یه که م ئەوانه ی الله له باره یانه وه فهرمووی (الَّذِينَ آمَنُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) بو ئەوانه الله تعالی ده فهرمویت (فَقَتَلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ) بویه فرمانگرده به جه نگان له گه ل سهر باز و پولیس و صه حوه و هشد ئەمه له لایه ن الله ه وه - عز وجل - نهك له ئینسانه وه، وه ئەم فرمانه ش ئاراسته ی ههر که سیکه باوه ری هینابیت به م په رتوکه، ههر که سیک باوه ری

13

[یه کتیک له قوتاییه کان پرسیاریکی لی ده کات به لام دهنگه که پروون نیه] شیخیش -تقبله الله- ده لیت: به لی، نه و مورته دهی هه لگه پانه وه که ی چره (مغلظة)؛ چونکه ده شیت ئینسان له دین دهر بچیت به بی نه وهی ئازاردهر بیت بو موسلمانان یا خود بو ئیسلام، تهنه نویتنه که ره نه مه هه لگه پانه وه که ی مجرد تا سی پوژ داوای ته و به ی لی ده کریت نه گهر ته و به ی کرد نه گهرنا ده کوژریت، به لام نه وهی له ئیسلام دهرده چیت و دزایه تی ئیسلام و موسلمانان ده کات نه مه یان هه لگه پانه وه که ی چره ته و به کردنی وهرده گیریت پیش نه وهی ده سه لات له سه ری هه بیت به لام نه گهر الله عز وجل بهنده کانی خوئی تواندار کرد به سه ریدا و بکه ویتنه ده ستیان نه واهیهی بو نیه جگه له کوشتن، نه فیدیهی بو ده دریت نه ئازاد ده کریت و ...، تهنه کوشتنی بو هه یه نه مه ش حوکمی مورته دی جه نگاوه ره.

که و ابو الله عز وجل نه وانه ی ته کفیر کرد، وه باسی عیله ت و هوکاره کانی ته کفیر کردنه که م بو کردن، وه وتم که الله فه رمانی کردوو به ده سته ی یه که م به وهی بجه ننگ له گهل ده سته ی دووهم بو یه ههر که سیکیش بلیت جه نگیان له گهلدا ناکریت، نه مه قسه ی خو یه تی، به لام وته ی پهروه ردگارمان (فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ).

مزگینیه که ش له کوتایی ئایه ته که یه: (إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا) نه مه مزگینیه بو ده سته ی یه که م، چونکه نه گهر هه سته ی کرد (واته شهیتان) که دوسته کانی به هه لو یستیکی ته نگ و سه خندا تیده په رن نه واه به خیرایی پشتیان تیده کات، ﴿نَكَصَ عَلَىٰ عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾^(۱)، واته: ده سته جی شهیتان پاشه وپاش گه پرایه وه و وتی: به راستی من به ریم له ئیوه! چونکه به راستی نه وهی من ده بیبنم ئیوه نایبین، من له الله ده ترسم، وه الله زور سه خت و به زه بره له توله دا.

(إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا) بو یه نه گهر پیلان و ته له که ی شهیتان لاواز بیت، به دلنیا ییه وه پیلانی نه وانه ی شهیتان ده یانکاته دوستی خو یان و نه وانیش شهیتان ده که ن به دوستی خو یان زور لاواز تره ههر بو یه ش ده بینی -نه مه قسه ی من نیه به لکو قسه یه که له که ناله ئاسمانیه کان ده وتریت- که صلاح الدین نه م پاریزگایه، پاریزگای نه هلی سوننه راده سته موجهیدان کرا، نه خیر راده ست نه کرا به لکو الله ده سه لاتداری کردن به سه ریه وه له نیو کاترمیردا، ژماره ی سوپا و پولیس و سه حوه په نجا هه زار بوو، ژماره ی نه و گه نجانیه ی چوونه ناویه وه تهنه سی سه د بوو (إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا) په نجا هه زار له نیو کاترمیردا و ژماره ی گه نجه کانیش که چوونه ناویه وه سی سه د بوو، وه ههروه ها هه مان شت له

موصل له پارێزگای نهینهوا و ههروهها له زومهار ولله الفضل والمنة، ئەم دەوروبه ره و رافیشه له ته له عفه ر، کهوايه مزگینه که له کۆتایی ئایه ته که دا (إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا) کهوابوو ئه وهی دهستان ده که ویت براکانم ئه ی به پێزان، دهسته ی یه که مان ناسی و دهستی دووه میشان به هه مان شیوه ناسی، که الله عز وجل حوکمی دا به سهریان به کوفر، أقول قولی هذا وأستغفر الله لي ولكم وجزاكم الله خير الجزاء وبارک فیکم.

وتاری

شیخ ئه بی عه لی ئه نباری - تقبه الله -

به ناو نیشانی

سرخه رانی تاغوتان به چهك

وه رگێرانی

پێگهی راسته پێ

